

SEBRANICKÉ NOVINY

NOVINY OBCE SEBRANICE

* listopad 2010 * 12. ročník * číslo 11

INFORMACE RADNICE

Volby 2010

Výsledky komunálních voleb konaných ve dnech 15. a 16. 10.

2010

Zapsaných voličů:	718
Zúčastněných voličů:	505
Platných hlasů:	502
Neplatných hlasů:	3
Účast voličů v %:	70,33%

Pořadí kandidátů podle počtu hlasů:

1.	Václava Tmejová	340
2.	Jana Svobodová	274
3.	Jiří Patočka	272
4.	Pavel Jílek	263
5.	Ing. Jiří Kysilka	249
6.	Lenka Karalová	239
7.– 8.	Ing. Martin Filipi	230
	Josef Tměj	230
9.	Ing. Kamil Vořel	228
10.	Jana Kocichová	202
11.	František Kalvoda	198
12.	Vítězslav Kuchta	194
13.	Petr Pohorský	179
14.	Václav Boštík	178
15.	Jan Vostřel	177
16.	Tomáš Synek	171
17.	Josef Střiteský	161
18.	Jindřich Říha	160
19.	Anna Marešová	159
20.	Mgr. Miluše Vopařilová	150
21.	Miloslava Lipavská	146
22.	Ing. Jarmila Zindulková	142
23.	Petr Šmíd	140
24.	Jaroslava Střiteská	127
25.	Pavel Vít	126
26.	Martina Kučerová	117
27.	Martin Sýkora	101
28.	Bc. Miloslav Horáček	96
29.	František Drobný	91
30.	Václav Kovář	90

Zvolení členové zastupitelstva:

Volební strana č. 1

Starostové a nezávislí

1. František Kalvoda

Volební strana č. 2

Sdružení nezávislých kandidátů Nezávislí

1. Václava Tmejová

2. Jana Svobodová

3. Jiří Patočka

4. Lenka Karalová

5. Josef Tměj

6. Josef Střiteský

Volební strana č. 3

Křesťanská a demokratická unie -

Československá strana lidová

1. Pavel Jílek

2. Ing. Jiří Kysilka

3. Ing. Martin Filipi

4. Ing. Kamil Vořel

5. Jan Vostřel

Pořadí a jména náhradníků:

Volební strana č. 1

Starostové a nezávislí

1. Miluše Vopařilová

2. Václav Kovář

3. Pavel Vít

4. Bc. Miloslav Horáček

5. Martin Sýkora

Volební strana č. 2

Sdružení nezávislých kandidátů Nezávislí

1. Jana Kocichová

2. Petr Pohorský

3. Václav Boštík

4. Petr Šmíd

5. Tomáš Synek

6. Jaroslava Střiteská

Volební strana č. 3

Křesťanská a demokratická unie -

Československá strana lidová

1. Vítězslav Kuchta

2. Martina Kučerová

3. Miloslava Lipavská

4. Jindřich Říha

5. František Drobný

6. Jarmila Zindulková

7. Anna Marešová

Pozvánka

Zveme občany na ustanovující zasedání
členů ZO Sebranice, které se koná
10. listopadu 2010 od 19 hodin
v přísálí KD v Sebranicích.

Program: 1) Složení slibu nových ZO
a předání osvědčení
2) Určení ověřovatelů zápisu
a zapisovatele
3) Schválení programu
4) Volba starosty a místostarosty

František Kalvoda, dosavadní starosta obce

Společenská kronika

Všem jubilantům, kteří v **listopadu**
oslaví své narozeniny, srdečně
blahopřejeme.

Jaroslava Střiteská **60 let**
Jaroslava Dohnalová **55 let**

*„Kdo si vyhlédl cíl,
najde k němu i cestu,
byť vedla oklikou.“*
Babler

V říjnu vstoupili do stavu manželského
Tereza Kysilková a **Jan Beneš**
Sebranice Borovnice

Iveta Borovská a **Slavomír Řehůřek**
Sebranice Sebranice

Novomanželům srdečně
blahopřejeme!
„Jdi s tím, kdo tě má rád.“
Victor Hugo

V říjnu se narodil **Patrik Novotný**.
Rodičům srdečně blahopřejeme!

*„Hleďte potěšení v dětech, dopřejte
dětem, aby se mohly potěšit s Vámi, a
bez odkladů užívejte každou radost.“*
Seneca

Pravidelný svoz odpadů

Listopad, prosinec 2010

Popelnice: 12. 11., 26. 11., 10. 12.

Plasty: 15. 11., 13. 12.

Sdělení občanům

Vzhledem k dotazům občanů, proč vzniklo 12členné zastupitelstvo obce, vysvětlují:

Dne 14. července 2010 proběhlo ZO, kde se mimo jiné projednával počet členů nového zastupitelstva pro volební období 2010 - 2014. Přítomno bylo 11 členů ZO, omluven byl pan Kmošek. Všichni přítomní schválili, aby nové ZO bylo 12členné. Proti tomuto rozhodnutí nebyl nikdo. Ověřovatelky tohoto zápisu (paní Karalová a paní Kopecká) zápis podepsaly.

Veškeré zápisy ze zasedání ZO je možno vidět na webových stránkách obce nebo jsou k nahlédnutí na obecním úřadě.

František Kalvoda, dosavadní starosta obce

Toulky minulostí

Pokračování z minulého čísla.

Veselík vyzýval lidi k přípravě zbraní, kdo je neměl, měl si je koupit. Byly navázány kontakty s poddanými z panství Rychmburk i Nové Město na Moravě. Sedláci si často počínali dost naivně, nedbali na utajení a vedli nebezpečné řeči před nepovolanými osobami, je proto pravděpodobné, že vrchnost o přípravách věděla. Kolovaly pověsti o úspěšných povstáních jinde v Čechách a sedláci tak přeceňovali své síly - nevěřili, že by se našlo dost vojáků schopných potlačit velké povstání.

Na povelikonoční úterý večer (23. dubna) se u Morejnu konala další schůze, které se účastnili i Abraham s Veselíkem. Za údajnou urážku litomyšlského purkmistra byl zatčen a v městské šatlavě uvězněn Jiří Beneš Cerekvický z Bučiny. Hejtmán Světelský poslal sedm mušketýrů obkličít shromážděné sedláky u Morejnu a nechal zavřít městské brány.

Až nyní měl do událostí výrazněji zasáhnout Lukáš Pakosta. Pakosta byl padesátník, mlynář v Horním Újezdě a pravděpodobně tajný nekatolik (o rok dříve byl stíhán, protože se posmíval Panně Marii). Dostal k nucenému obhospodařování pustý grunt, takže nestíhal zastat veškerou práci. Již 13. dubna prý v opilosti řekl: „Šak nás už každé šidí. Musí jináče bejtí. Nejprve musí mít páni provaz na krku, potom hejtmán musí viseti a jiní oficírové všichni.“

Onoho osudného večera seděl Pakosta u Pštrosů na Horním předměstí a popíjel pivo, když se dozvěděl o zatčení rychtářů. Zároveň se šířila zpráva, že hoří panský dvůr v Čisté. Nikdo nepochyboval, že ho zapálili poddaní, kteří odmítali pomáhat hasit.

Pakosta rychle vyrazil domů do Horního Újezdu. Poradil se s rychtářkou Veselíkovou a zburcoval sousedy. Jeden z nich, Jíra Lorenc, začal jako první bubnovat na poplach. Zprávy od Pakosty byly již dost zveličené. Mluvílo se o zbití sedláků u Morejnu a o pochodu Čistechých na město. Pakosta běžel za poříčským rychtářem Pavlem Zavřelem, aby svolal i tamní obyvatele. Zavřel to slíbil, ale neudělal. Pozdě večer se celá hornoujezdská obec vyzbrojená kosami, vidlemi a holemi vydala na pochod k Litomyšli. V Dolním Újezdě byli lidé buzení a vyzývání k připojení. Kdo nechtěl, tomu bylo vyhrožováno zapálením stavení. Stejně postupovali vzbouřenci i v Osíku. Poslové byli poslání nejen pro Poříčské, kteří stále nepřicházeli, ale i pro poddané ze všech obcí panství. Povstalců v táboře rozbitém na poli nad Osíkem tak rychle přibývalo. Ráno a během dne dorazili i ze severozápadu panství a z německých obcí. Němci z Opatova poslali žádost i k nádeníkům do Svitav, odtud ale nikdo nedošel. Podle dobových zpráv se u Osíka shromáždilo mezi třemi a pěti tisíci osob, to je ale nejspíš přehnané.

K udržování vojenského pořádku byl vybrán vysloužilý z Bučiny Jan Černý, zvaný Uher. Ten postavil dvě silné varty u Litomyšle. Výzbroj rebelů byla špatná, střelných zbraní měli jen málo, přesto znamenali pro město a zámek velké nebezpečí. Hejtmán Světelský raději propustil všechny zadržené, kteří brzy přišli do tábora, a poslal pro vojsko do Chrudimi a Vysokého Mýta.

V improvizovaném táboře docházely zásoby i odhodlání. Po příjezdu rejtářů do Litomyšle získali definitivně navrch umírnění sedláci, kteří pozvali hejtmána na jednání. Světelský dojel do

ležení ráno 25. dubna v doprovodu velitele vojáků a měšťanů. Při tom na něho z bambitky vystřelili (a netrefili) Jiří Vejda z Trstěnice a Stanislav Podhájský z Osíka. Není jasné, jestli šlo o omyl nebo o projev nejednoty v táboře.

Světelský vystrašil rychtáře novým císařským nařízením nařizujícím potlačit všechna povstání a slíbil úlevy v poddanských břemenech, které připravil již 23. dubna a chtěl předložit hraběti ke schválení. Povolil povstalcům vyslání nové deputace s peticí k hraběti a do tábora přivezl i vůz plný sudů piva, což byla poslední kapka, která rozvrátila odhodlání sedláků. Ten samý den se shromáždění v klidu rozešli domů, veselí a napití.

Deputace v čele s Abrahamem měla deset členů (z toho čtyři Němce), odešla 29. dubna a 1. května dorazila do Peček. Hrabě jí dal jen vyhýbavou odpověď, že počká, jak se s poddanými vypořádají jiní páni. Čekal na chystaný císařský patent, a tak jen nařídil, ať Světelský zajistí věrnost města, a zakázal prodej pušek na venkov. Začalo hromadné zatýkání, i Abraham byl zadržen hned po návratu z Peček. Všichni byli odvezeni do vězení v Chrudimi, odkud se vrátili zpět až před vyšetřovací komisí. Mnozí, včetně Pakosty, utekli do lesů. 26. května odešla k hraběti další deputace z podnětu 8 českých rychtářů, která chtěla žádat propuštění zatčených, ale hrabě ji nepřijal. Proto byla vypravena další deputace, tentokrát složená z Němců (ale s textem sepsaným Čechy). Mířila přímo k

Ilustrační foto

A TAK KONEC SEDLSKÝ REBELIE UČINĚN JEST

V Litomyšli se chystalo potrestání odbojných sedláků. Přijela císařská vyšetřovací komise - Ignác Karel ze Šternberka, Hertvík Fridrich Záruba z Hustiřan a Václav Dobřenský z Dobřenic. 30. července bylo zahájeno vyšetřování, všem rychtářům a konšelům bylo nařízeno odevzdat zbraně z panství (celkem 93 kusů) a pokračovat řádně v robotách. Zpovídáno bylo všech 120 zatčených sedláků a navíc i mnoho svědků. Výsledky probíhaly na zámku, když bylo potřeba mučidel, tak pod městskou věží na radnici, a trvaly až do 12. srpna, kdy byl vynesena rozsudek. Dvaasedesátiletý Abraham byl opakovaně natahován na skřípec, při tom omdlel a musel být buzen. Brzy přiznal, že lidi po léta bouřil, o ostatních začal mluvit až po delším mučení. Útrpným právem byli vyslýcháni i další - Bejbl, Sloupenský, Pakosta, Černý aj. Pakosta se snažil zapírat, ale když mu svědkové do očí přisahal na spásu svých duší, tak se přiznal: „Děj se vůle Boží, když na to ty duše sázejí.“

Rozsudek byl víc než přísný. V úterý 13. srpna se konala poprava. Na šibeničním vrchu při cestě do Morašic se museli shromáždit poddaní z celého panství. Pakosta na poslední chvíli odvolal svoji výpověď proti Bejblovi a Čížkovi, čímž jim možná zachránil život, Abraham na svých výpovědích trval.

V osm hodin ráno začal kat pracovat. Lukáš Pakosta byl zaživa lámán kolem, potom do kola vpleten a vyzdvížen pro výstrahu na sloup. Matěj Abraham a Jan Uher Černý byli sťati a také na kolech vyzdvíženi. Jiří Lorenc byl oběšen. Jeho osudu unikli Pavel Bejbl a Jan Čížek z Horního Újezdu, kteří dostali pod šibenici milost a náhradní trest tří let obecních prací v poutech.

Pokračování příště. Radka Kučerová

Pokračování z minulého čísla.

NÁVŠTĚVY

Ríjen 9, 2009

Máme návštěvní dny. Brázdíme džípem kraj, pokud zrovna netrčíme v zácpách. Byli jsme ve škole v Gidurai, kde máme tři z našich kluků – školy jsou tu napůl státní a soukromý, na státních je z doslechu velmi bídná péče, vládní subvence do školství stejně jako do zdravotnictví v Keni nestojí za řeč. Školy soukromý jsou většinou buď na denní studium anebo takzvaný „boarding“, takže něco jako internát, ale s tím rozdílem, že už od základky – takový vybíráme i pro naše děti. Mary Immaculata v Gidurai je pěkný místo, asi tři sta dětí pobíhá po dvorku, posedávají před domkem na betonu, nebo na šterku něco hrajou, nebo sedějí na židličkách, ve třídách a na zápražích s rodičema a cpou se dovezenýma dobrotama – našťastí jsme prošlihli úvodní proslovy a všechny formality se smršly na krátký pohovory s třídníma učitelama – zjistíme teda jak si kluci stojí v posledním trimestru, zblajznou svačinu, co jsme jim připravili, protože o rodičovských dnech vaří jen pro ty nenavštěvené, a pak nás provedou kolem – ukážou nám všechny zvířata, o který se staraj, taky zahrádku, hřiště, místo kde perou a všelijaké prádlo, kde spějí... chvíli si pohrajem, natočíme krátký vzkazy pro sponzory na Slovensku a musíme zpátky. Neodjíždí se mi lehko, vím, že tyhle tři vidím naposled, ale další věci čekaj. Na druhý den máme v plánu návštěvy v domovech některých z adoptovaných dětí. Rodinou anamnézu, zjištění situace a pokroku v jednotlivých případech. Projíždíme okrajovou částí města, cestu lemují dřevěný stánky, lidi posedávají ve stínu i ve škarpách. Moje oči už si uvykly vyhledávat v davu street boye, kluky z ulice. Na první pohled je poznáš podle barvy – jejich kůže i oblečení je v tónech šedo - hnědý, jak jsou špinavý a zaprášený. Některý vláčejí na zádech pytle, do kterých sbíraj kusy kovu a plastů, co můžou na váhu prodat a kdo ví, co ještě, některý se vozej na valnicích projíždějících nákladáků a kamionů, další spí ve stínu pod stromy a u zdí a zbytek se potlouká s opatlanou lahvičkou žlutavý tekutiny u nosu. Čichaj lepidlo. Kluci v centru mi řekli: když se zfetuješ pořádně, nemusíš tři dny jíst, nebo jíš hlinu, šutry a písek, jen abys cejtil, že v žaludku něco máš. Sleduju je a přemýšlím co s nima bude. Nevidíš moc dospělých street boys, nevím jak končej, ale není těžký odhadnout, že vysokýho věku se nedožívaj. A málo jich taky není, každou chvíli jednoho nebo pár zahlídnu, jak pokračujeme na cestě předměstím k okraji Kayole. Dostáváme se až na úplnej kraj města, tahle oblast se teprve zabydluje, první osadníci sem přišli před pěti lety. Naše návštěvy začínají. První je na řadě Peter, noční hlídač našich center v Kizitu a jeho dcera Samantha, středškolačka – zrovna je doma, protože stoná, sotva se plouží, když přechází po malý zahrádce na Peterově pozemku, tři dny nejedla, ale už jí je líp. Obývá s dalším třem sourozencema tři místnosti v maličkým zděným domečku, bez elektřiny a vody. Překvapuje nás, jak má Peter všude čisto, je vidět že se stará. Projdeme povinněma dotazama a chvíli jen klábosíme – příběhy jsou podobný, lidi jsou tu rádi za každěj kousek země co jim patří, jinak žijou ze dne na den, z výplaty do výplaty, když maj to štěstí. Peter nás nakonec zavede do tajů místních kultivátů a na cestu nám mačétou usekne stvol cukrový třtiny, žvejším ji cestou do Kizita – budeme spát v centru – sladká šťáva mi lepí pusku a na kůži se zase lepí prach cesty, děti mávaj a pokřikujou, jak projíždíme. Muzungu, havááju? Jak se mááš, bělochu? V Kizitu jsme za chvíli, jdeme na hřiště za klukama, asi zase mastěj fotbal, už zdálky se mi zdá, že jich je nějak málo a zlý tušení se potvrzuje – Patrik večer utek zpátky na ulici a brzo ráno ho následoval i Simon, Benson už se je vydal hledat, ale vrátil se s nepořízenou, snad se mu příště zadaří líp (zná už místa kde hledat) a kluci brzy budou zpátky.

Nazítří odpoledne jsme na další domácí návštěvě – tentokrát je to rodina Jareda, zaměstnance naší kliniky v South B, žije se dvěma dcerkama v menším slumu poblíž naší čtvrti, na rozdíl od Petera má i ženu. Kodrcáme po rozbitý cestě slumem, výmoly, kameny a všude se povalující kusy igelitu. Dům je jeden z mála zděných, ale najímaj se v něm jen jednotlivé místnosti, Jared s rodinou obývá jednu v přízemí. Sedíme na zemi, prostor má tak tři krát čtyři metry, pak je tu manželská postel na který spí všichni čtyři, železný kotel na vaření, barel na vodu a v rohu kufr plnej věcí. S moskytiérou co visí nad postelí je to veškerý vybavení – jejich minulej domek ve slumu, kde bydleli deset let vyhořel. Ve slumech hoří často a oheň se šíří dost nekontrolovatelně, protože chajdy a boudy jsou nalepený jedna na druhou a vody je málo. Není ani tady, natožpak elektřina. Jared svítí petrolejovou lampou, srkáme čaj s mlíkem a posloucháme další z příběhů. Všechny jsou si podobný a každěj je jinej – mohl by ho vyprávět skoro každěj z těch tisíců lidí, co žijou kolem, za čtyřma stěnama co momentálně vymezujou náš prostor a klamou zdánlivostí.

STREETWORK

Ríjen 10, 2009

Čtvrteční ráno, Benson s Wangeshi mě čekají na autobusovém nádraží, dereme se davem kolem tržnice, skrz lány stánků s hadrama a vořvanou hudbou. Benson mi sumíruje denní plán. Sype ze sebe neznámý místa, zas je zapomínám, kus dál, tam kde je shromaždiště matatu, potkáváme dva místní streetworky. Jenom krátkej rozhovor, dozvídám se od nich jak vypadá běžná street work v Nairobi, HIV konzultace, drogová prevence, pozitivní přístup, všude stejný, živí je příležitostně neziskovky, radnice nedává nic, ale prej je to lepší než bylo, aspoň občas zorganizujou workshop. Vypráví, jak se snažej pořádat pouliční fotbalovou ligu, drobný obchody, kolektivní aktivity, probouzet aspoň malý naděje v lidech co je ztratili. Dereme se zpátky tržnicí, od Bensona se dozvídám, že Patrik už je zpátky v centru, přišel sám, mám radost, Simona dovedla zpátky babička na druhý den večer, ale ráno zase utek. Ulici se někdy těžko odvyká.

Dál do žaludku a střev města. River road. Prej nejnebezpečnější. Proslulá černým trhem a nekalostma všeho druhu. Pojmenovaná podle řeky. Taky černý. Tady se říká River Side. Po silnici směrem k černý vodě, zprvu nerozeznávám postavy na břehu a dole u mostu. Ale jsou tam. Zhruba patnáct jich je. Tady je hnízdo streetboys. Většina z nich posedává nebo leží, spějí v dírách v břehu. Tak špinavý že splývaj s šedočerným prachem. Všichni maj malou plastovou flaštičku s lepidlem. Čichaj. Kluci tak mezi dvanácti, šestnácti lety. A jedna holka. Nedávno zdrhla zpátky z dívčího centra v Rongai. Zdravíme se a nakukujem pod most. Tam je jádro klanu. Velký kluci. Spějí nebo přebíraj trávu a balej jointy na prodej. Tady se kujou všechny pikle. Tady je základna. Berem kluky do blízkyho smlou. Můžou si objednat jídlo a pití za deset šilinků. Srkaj čaj a hltaj natrhaný placky chatí zalitý řídkým zeleninovým vývarem. Do toho čichaj, před jídlem, po jídle i mezi sousty. Lepidlo maj schovaný v rukávu, pod bundou na krku nebo přicucly na rtu, lidi kolem se nad tím nepozastavujou. Jsou zvyklí. Loučíme se, Shiko berem s sebou, koupíme ji čistý oblečení, někde se osprchuje, slíbila, že se s Wange vrátí do centra. Benson jí po pár metrech zabavuje lahvičku s lepidlem. Dál po River Road, směřujem k místu kde přebývaj holky z ulice. Vypytávám se Bensona a dostávám obrázek o životě na ulici. Za chvíli znám všechny rutiny. Žít se můžeš tak, že žebráš, kradeš nebo sbíráš odpad. Můžeš taky mejt auta, leštit boty, nosit těžký zavazadla nebo bohatejm hlídat zaparkovaný vozy. Město je rozdělený na úseky, ranní směny sbíraj plasty, kov a papír, přebíraj zbytky jídel a věci co se daj prodat second hand na trhu. Maj místa, kde všechno shromažďujou. Další směna vyráží žebrat v čase kdy jsou ranní zácpy. Žebraj hlavně malý děti (na ulicích žijou celý rodiny). Ty větší berou s sebou mimina, nebo aranžujou kus dřeva v hadrech, že vypadá jako přivázaný nemluvně. Vydělaj pak víc. Pokračování příště. Václav Kovář mladší

Poděkování

Touto cestou chceme poděkovat Spolku archaických nadšenců za pěkné provedení živého obrazu na den sv. Václava 28. 9. 2010. I když počasí moc neprálo, sešli jsme se u trati na kněžství, kde jsme čekali na příjezd vlaku od Litomyšle do Poličky. A opravdu jsme se dočkali. Od lesa Kozin se valil dým a houkal vlak, ve kterém k nám přijel hezký průvodčí a strojvedoucí. Vlak zastavil, všichni nasedli a jeli dál.

Všem nadšencům této pěkné podívané děkují všichni cestující a senioři.

I když opožděně, přesto chceme takto poděkovat panu Janu Pohorskému za krásný nedělní podvečer 19. září, kdy nám k poslechu i k tanci zahrála jeho kapela. Všichni jsme byli velice nadšení. Děkujeme a jen tak dál!

Senioři

Sváteční slovo P. Vojtěcha Glogara

Milovaní,

v našem životě jsou chvíle, ve kterých toužíme tak nějak více projevit dobrotu svého srdce a vděčnost těm, kteří pro nás v našem životě něco znamenali.

To si také víc já sám uvědomuji v tyto dny, kdy více než kdy jindy, aspoň se to tak zdá, myslíme na ty, kteří už nejsou mezi námi. Nepotkáváme je na svých cestách, nečekají nás v našich domovech, fyzicky nevnímáme jejich blízkost. A přece přicházejí chvíle, kdy bychom jim tak rádi za tolik věcí poděkovali. Tak rádi bychom jim řekli, jak nám chybí, jak po nich zůstalo v našem životě prázdno.

Možná to všechno toužíme vložit do krásy květin a rozžatých svíců na hrobech našich blízkých. Není to mnoho, ale jistě je to projev vděčného srdce těm, které jsme nepřestali mít rádi a na ně myslet.

A tak možná příběh, který bych vám chtěl trochu převyprávět a jehož autorem je Eduard Martin, s tím vším tak trochu souvisí.

Autor vypráví: „Když bylo mojí babičce jedenáct let, dostala zápal plic. Umírala. Bylo to ještě před objevem penicilínu. A diagnóza na zápal plic se rovnala diagnóze: konec.“

Ležela, malé droboučké děvčátko, ve vysokých horečkách a všichni ve vesnici věděli, že tahle holčička nepřezije. Nikdo nepřezíval zápal plic. A o tom, že umírá Aninka, se dozvěděl i kaplan v městečku vzdáleném tři hodiny cesty lesem. Učil ji. Proto utrl na zahradě tu nejkrásnější hrušku a s ní se vydal za nemocným děvčetem. Nevěděl, zda dojde včas. Nechal se dovést k ní. A babička strnula. Jejich milovaný kněz přišel za ní, šel tři hodiny cesty, aby jí přinesl něco nádherného, jako je tahle hruška. Uchopila ji do prstů propocených horečkou. Na chvíli si k ní sedl, chvíli si s ní povídal, pohládl ji a vrátil se zpátky domů. A babička ... Od onoho okamžiku se začala uzdravovat. Psychologové dobře vědí, co tělo dokáže. Stačí jediný dar. Třeba zdánlivě malinký – do rána, nebo třeba ruka, která podá ... nějakou „hrušku“. Babička se uzdravila, a to jistě i díky tomu jednomu knězi, který neváhal udělat „zbytečnou cestu“ k umírajícímu děvčátku. Podal mu hrušku, svou blízkost a pár slov.“

Někdy stačí tak málo - podat hrušku, projít temným lesem k někomu, kdo je sám, nemocný, cítí bolest. Někdy stačí tak málo, něco tak zdánlivě nepatrného. A kdo ví, kdo čeká. Čeká sám, v tom okamžiku, osamělý, zoufalý, v bolestech, v úzkosti. Kdo dnes čeká na „nějakou tu hrušku“, kterou mu můžeme podat? Dnes ... My sami...

A tak díky vám všem, kdo jste ochotni udělat takový krok, udělat to málo, které ale může pro druhého být tak mnoho. Moc vám přeji, aby to nebylo jen v tomto „dušičkovém čase“, ale v každé chvíli našeho někdy tak obyčejného života.

Myslím na vás a žehnám vám.

P. Vojtěch Glogar

Co se děje za dveřmi ZŠ

Školení o zdravé výživě

Se společností Podravka-Lagris máme navázané bližší kontakty. Loni nás navštívil kuchař a uvařil dětem škušanky přelité borůvkovým pyré a sypané tvarohem. Byla to pro ně velká změna, protože jim jídlo vydal kuchař a obchodní zástupce této firmy.

Foto ZŠ

Proto jsem přijala také pozvání na druhou část školení o zdravé výživě, která se konala dne 23. a 24. 9. 2010. Absolvovala jsem ho v Dolní Lhotě u Luhačovic ve firmě Podravka-Lagris. Seznámila jsem se tam hlavně s novinkami zdravé výživy, jak plnit spotřební koš luštěninami na 100 % a nahrazovat běžné potraviny potravinami zdravé výživy. V rámci školení nám byly představeny praktické ukázky a osobní trénink přípravy potravin zdravé výživy spojený s ochutnávkou.

V pondělí 27. 9. 2010 pro nás byla ve škole připravena firemní akce. Ve vyzdobené jídelně dostaly děti z první třídy pastelky a lízátka a všichni ostatní alespoň lízátka.

Se společností Podravka-Lagris jsme velice spokojeni, protože nabízejí kvalitní suroviny. Proto naše školní jídelna u nich objednává stále větší množství různého zboží.

Božena Horácková, vedoucí ŠJ Sebranice

Poznáváme svůj region

V sobotu dne 16. 10. se konal dobrovolný pochod žáků 4. třídy do Nových Hradů. Podzimní počasí nám přálo a pochodu se zúčastnilo 14 dětí. Nenáročná trasa vedla z Budislavi kolem Panského stolu, Cikánky, do Touloupcových maštálí, dále pak přes Vranice k zámku do Nových Hradů. Zde jsme poseděli v krásném parku u zámecké cukrárny a dali si za odměnu dobrou zmrzlinu, čaj a někteří i posvícenské koláče. Děti zde obdržely zasloužený diplom za absolvování 12 km. Připomněli si tak dávnou cestu budislavských prababiček, které v minulém století chodily do Nových Hradů odvádět šití a výšivky.

Mgr. Hana Klusoňová

Cestou do Touloupcových maštálí, foto ZŠ

Evropský den jazyků

V týdnu od 27. 9. do 1. 10. 2010 jsme si na druhém stupni naší školy připomněli čtyřmi projektovými hodinami v 6., 7., 8. a 9. třídě Evropský den jazyků, který připadá na 26. září. Každá třída si připravila různé zajímavosti a vyprávění o jazycích, které jsou v Evropě nejvíce zastoupeny.

Úkolem žáků každé třídy bylo rozdělit se do skupin, z nichž každá měla vyhledat informace k zadanému tématu. Tyto informace pak žáci zpracovali ve formě plakátu s obrázky, fotkami, mapami a různými zajímavostmi a s připraveným vyprávěním pak seznámili své spolužáky ve třídě. Nakonec své výtvary vyvěsili na nástěnky na chodbě školy, aby se s výsledky jejich práce seznámili i spolužáci z ostatních tříd.

Žáci se svých úkolů zhostili zodpovědně a připravili pro všechny zajímavá vyprávění.

Mgr. Leona Plešingerová

Žáci VIII. ročníku představili německy mluvící země, foto ZŠ

Vybírání brambor

Ve čtvrtek 14. října naši osmáci pomáhali při vybírání brambor místnímu zemědělskému družstvu v Lubné. Za krásného říjnového dne posbírali několik metrických centů brambor v místech, která nejdou sklídit stroje. Měli tak možnost vyzkoušet si jednu z typických sezónních prací, která byla v minulosti naprosto běžná.

Mgr. Vladimír Opletal

VIII. ročník v akci, foto ZŠ

Jak vyhrát okresní kolo v přespolním běhu?

Zdánlivě je to jednoduché. Zúčastníte se oblastního kola, umístíte se na prvním, druhém nebo třetím místě, postoupíte do okresního kola a tam také vyhrajete. Myslíte, že je to nemožné? Naším žákům se to podařilo. Podívejte se na výsledky.

Oblastní kolo v přespolním běhu v Litomyšli 4. 10. 2010

Kategorie:

3. třída 800 m žáci: **1. místo: Lukáš Kučera**

3. místo: Patrik Bartoš

žákyně: **2. místo: Anna Drobná**

4. třída 800 m žáci: **1. místo: Martin Stráník**

2. místo Petr Klusoň

5. místo: Jan Hružek

5. třída 1250 m žáci: **4. místo: Radim Klejch**

Okresní kolo v přespolním běhu v Poličce 6. 10. 2010

Kategorie:

3. třída 1250 m žáci: **5. místo Lukáš Kučera**

4. třída 1250 m žáci: **1. místo: Martin Stráník**

3. místo: Petr Klusoň

Mgr. Zuzana Laštovicová

Přespolní běh v Litomyšli, foto ZŠ

Přespolní běh v Poličce, foto ZŠ

Co se děje za dveřmi ZŠ

Evropský den jazyků ve škole v Sebranicích aneb Popelka v cizích zemích

Stalo se už tradiční akcí, že Evropského dne jazyků se účastní celá škola. Nebylo tomu jinak ani letos. Výročí bylo pojaté jako projektový den, kterým všechny třídy I. stupně provedla pohádková postava Popelky. V každém ročníku se děti seznamovaly s jinou verzí pohádky O Popelce, v matematice

Foto ZŠ

počítaly pomocí pohádkových symbolů a vytvářely zašifrované příklady, které si navzájem zadávaly, nebo počítaly příklady a manipulovaly s hrachem, čočkou, dýňovými semínky, mákem či strouhankou. V anglickém

jazyce vyhledávaly slovíčka. Společně jako třída sestavovaly prezentaci, na které představovaly zemi, ze které pohádka pochází. Objevily se tu tak francouzská Popelka, která odjíždí na ples v dýňovém kočáře, anglická úprava, kde Popelka má v kočáře zapřažené šestispřeží myši, disneyovská verze, ve které Popelka ztrácí křišťálový střevoček, a asi nejvíce zaujala Popelka bratří Grimmů, kde si pro obutí střevočku zlé sestry sekají palec a patu, ale je obohacená i krásnými verši holubičky. Všechny třídy si připravily dramatické ztvárnění svého úseku pohádky a společně jsme si je v jídelně zahráli jako jednu ucelenou, ale novou verzi. Na závěr jsme si zazpívali písničku Popelka, kterou některé děti znaly ze starého černobílého filmového ztvárnění.

Martina Jakoubková, Dis.

Dopravní hřiště v Poličce

První stupeň naší školy navštěvuje pravidelně již několik let dopravní hřiště v Poličce.

U žáků má tento „cyklistický výcvik“ velkou oblibu. Dopravní výchova je pro tuto věkovou kategorii zaměřena na problematiku bezpečné chůze a orientace v provozu na pozemních komunikacích. Pod vstřícným vedením instruktora pana Odvárky se děti učí běžné dopravní značky, bezpečně jezdit na kole a získávají důležité řidičské návyky – pravidelné používání přilby, ukazování rukou při každém odbočování...

Kromě toho zde děti jezdí i na kárách. O všechny tyto dopravní prostředky pečuje správce pan Štefka, který dětem upravuje přilby, káry a pomáhá vybírat velikost kola.

V pondělí 4. října si žáci 1. třídy zpestřili dopoledne po „cyklistickém výcviku“ v Poličce procházkou parkem, kde si nasbírali kaštiny a zaskotačili na dětském hřišti.

Mgr. Ilona Břeňová

To je, panečku, jízda, foto ZŠ

Upozornění ČEZ Distribuce, a. s.

Výzva ke kácení a okleštění stromů a jiných porostů pro majitele a uživatele pozemků

Okleštění dřevin prosíme provádějte tak, aby:

- 1) Nejmenší vzdálenost větvi od vodičů **nízkého napětí** u ovocných stromů byla alespoň 1 m u holých vodičů; 0,5 m u izolovaného a kabelového vedení; u lesních a ostatních stromů 0,5 m u holého, izolovaného i kabelového vedení s uvažováním ročního přírůstku.
- 2) V ochranném pásmu vedení **vysokého napětí**, tj. pod vedením a 7 m na každou stranu od krajních vodičů, dosahovaly porosty max. výšky 3 m a minimální vzdálenost větvi od vodičů u ovocných stromů byla 2,1 m u holých vodičů, 1,5 m u izolovaného vedení a 0,5 m u kabelového vedení; u lesních a ostatních stromů 0,6 m u holého vedení a 0,5 m u izolovaného a kabelového vedení s uvažováním ročního přírůstku.
- 3) V ochranném pásmu **vedení 110 kV**, t. j. pod vedením a 12 m na každou stranu od krajních vodičů, dosahovaly porosty max. výšky 3 m.

Okleštění dřevin proveďte prosím v termínu od 1. října do 15. listopadu.

Při práci prosíme dodržujte bezpečné vzdálenosti od vodičů pod napětím dle ČSN EN 501 10-1 ed. 2. Odstraňování stromů, při kterém by mohla být ohrožena bezpečnost a funkčnost vedení, provádějte pouze se souhlasem společnosti ČEZ Distribuční služby, s. r. o.

Pokud nedodržíte uvedený termín, provede okleštění, případně odstranění dřevin společnost ČEZ Distribuční služby, s. r. o.

Děkujeme Vám za spolupráci.

ČEZ Distribuce, a. s.

Prima bazar

Je libo kompletní Čtyřlístek nebo třeba pádlo? Domácí zdobené medové perníky, adventní věnce, živé pokojové květiny, rotoped, japonský jídelní servis, hračky, obrazy, kompletní spisy Aloise Jiráska vázané v kůži či digitální fotoaparát... To všechno a mnoho dalšího prošlo rukama návštěvníků předchozích dvou ročníků PRIMA BAZARU.

Z loňského Prima bazaru, foto Martina Soukupová

V roce 2009 tuto benefiční prodejní akci na podporu stavby nového kostela v Litomyšli navštívilo téměř 700 lidí, kteří nakoupili zboží za více než 60 000 Kč. Letošní 3. ročník, který v sobě znovu spojuje prvky tradičních „blešáků“ a možnosti nakoupit vedle originálních bazarových kousků také nové zboží či pěkné vánoční dárky, se bude konat ve dnech **6. – 10. prosince 2010** opět v **Lidovém domě**. První dva dny (pondělí a úterý 9 – 18 hod.) je možné přinést a věnovat nepoužívané artikly či dekorativní zboží z vaší domácnosti, od středy do pátku (pátek do 16 hod.) bude probíhat samotný prodej. Výtěžek je opět určen na dostavbu nového kostela. Více informací o benefiční akci na tel: 731209634, 604207751. Podrobnosti a aktuality o celém projektu na www.novykostel.cz.

Ve spolupráci s Farní charitou Litomyšl a dalšími litomyšlskými církvemi pořádá Církev bratrská Litomyšl. *Martina Soukupová*

Sebranice 3. 10. 2010

Po minulém, pro nepřízeň počasí odloženém kole pokračovala soutěž elévů v neděli 3. 10. u nás v Sebranicích. Hrál se za velmi chladného a větrného počasí, a tak klukům bodnul hrnek teplého čaje od jedné z maminek. Domáci se sešli kompletní. Poprvé se k nim dnes na turnaji připojil další mladý adept fotbalu Filip Chadima z Lubné a nevedl si špatně.

Tohoto turnaje se zúčastnila tři mužstva: Sebranice, Dolní Újezd a Čistá.

Sestava mladších:

Jílek Lukáš
Šturm Jiří Kuchta Vítězslav
Šmíd Dominik

Jílek Martin Vostřel Jan

Střídali: Kopecký Martin, Vazler Matěj, Chadima Filip.

Výsledky: Sebranice - Čistá

10 : 0 (6:0)

Branky: Jílek Martin 4x, Šmíd Dominik 3x, Kopecký Martin, Šturm Jiří, Kuchta Vítězslav.

Sebranice - D.Újezd

2 : 2 (1:1)

Branky: Šmíd Dominik 2x.

Sestava starších:

Zindulka Jiří
Bartoš Patrik Jiráň Jan
Kučera Lukáš
Kysilka Matěj Boštík Filip

Střídali: Kysilka Lukáš, Vrabec Radek.

Výsledky: Sebranice - Čistá

4 : 2 (1:1)

Branky: Kysilka Matěj 3x, Kučera Lukáš.

Sebranice - D. Újezd

7 : 1 (3:1)

Branky: Kučera Lukáš 3x, Kysilka Matěj 2x, Jiráň Jan, Bartoš Patrik.

Starší se rozjížděli poněkud pomaleji než mladší. Po hrnku čaje o poločas (doutám, že bez dopingů) a po upozornění, že soupeř se sám neporazí, začala se hra dařit. Druhý zápas kluci hráli mnohem lépe.

Předposlední podzimní turnaj 10. 10. Horní Újezd

V neděli 10. 10. odjela naše mužstva elévů, letos podruhé, do sousedního Horního Újezda. Hrál se za účasti třech mužstev: Horního Újezda, Dolního Újezda a Sebranice.

Vzhledem k poněkud zvláštnímu rozlosování se setkáváme s těmito soupeři na podzim již počtvrté. Naši se sešli téměř kompletní, chyběl jen nachlazený Vítek Kuchta.

Sestava mladších:

Jílek Lukáš
Šturm Jiří Jílek Martin
Šmíd Dominik
Vostřel Jan Kopecký Martin

Střídali: Vazler Matěj, Chadima Filip.

Výsledky: Horní Újezd - Sebranice

0 : 1 (0:0)

Branka: Šmíd Dominik.

Sebranice - Dolní Újezd

2 : 2 (1:1)

Branky: Boštík Filip, Šmíd Dominik.

V tomto utkání nastoupili na pět minut tři hráči, kteří všem splňují kategorii mladších, ale hrají stabilně za starší, a to Kučera Lukáš, Bartoš Patrik, Boštík Filip.

Sestava starších:

Zindulka Jiří
Bartoš Patrik Jiráň Jan
Kučera Lukáš
Kysilka Matěj Boštík Filip

Střídali: Kysilka Lukáš, Vrabec Radek. V poločasě vystřídal

Kučera v brance Zindulku.

Výsledky: Horní Újezd - Sebranice

0 : 12 (0:7)

Branky: Jiráň Jan 5x, Kysilka Matěj 3x, Boštík Filip 2x, Kučera Lukáš, Zindulka Jiří.

Sebranice - Dolní Újezd

5 : 2 (4:1)

Branky: Jiráň Jan 2x, Kysilka Matěj, Boštík Filip, Kučera Lukáš.

Honzík Jiráň si oslavil den svých narozenin sedmi brankami. Nejen že je oporou zadních řad, ale přispívá i výrazně střelecky k úspěchům mužstva.

Cerekvice 16. 10. 2010

Na poslední podzimní turnaj odjeli naši nejmenší fotbalisté do nedaleké Cerekvice. S tímto soupeřem jsme se letos ještě nesetkali. Podle výsledků ale víme, že to je jeden z těch lepších. To se potvrdilo, i když musím říct, tenhle turnaj kluci nebyli v takové pohodě, jak jsme byli zvyklí. Kromě domácí Cerekvice se zúčastnily ještě Jaroměřice, Sebranice a Horní Újezd.

Sestava mladších:

Jílek Lukáš
Kuchta Vít Šturm Jiří
Šmíd Dominik
Vostřel Jan Jílek Martin

Střídali: Vazler Matěj, Kopecký Martin.

Výsledky: Sebranice - Jaroměřice

3 : 3 (2:2)

Branky: Dominik Šmíd 3x.

Sebranice - Cerekvice

0 : 4 (0:2)

Sebranice - H. Újezd

6 : 2 (2:2)

Branky: Dominik Šmíd 5x, Vazler Matěj.

Mladší sehráli vyrovnanou partii proti Jaroměřicím, když soupeř vyrovnal až v závěru. Nestačili na Cerekvici a celkem v pohodě přehráli Horní Újezd. Střelecky se zaskvěl osmi brankami Dominik Šmíd.

Sestava starších:

Zindulka Jiří
Bartoš Patrik Jiráň Jan
Kučera Lukáš
Kysilka Matěj Boštík Filip

Střídali: Kysilka Lukáš, Vrabec Radek.

Výsledky: Sebranice - Jaroměřice

1 : 2 (1:0)

Branka Jiráň Jan.

Sebranice - Cerekvice

1 : 1 (1:0)

Branka Jiráň Jan.

Sebranice - Horní Újezd

11 : 0 (4:0)

Branky: Kysilka Matěj 3x, Kysilka Lukáš 3x, Jiráň Jan, Kučera Lukáš, Vrabec Radek, Bartoš Patrik, Zindulka Jiří.

Starším se nepovedl první zápas proti Jaroměřicím. Přestože hra byla dost neurovná, vypracovali si několik brankových příležitostí, které bohužel nevyužili. Soupeř naopak potrestal naše chyby, a tak se mohl radovat z vítězství. Ve druhém zápase proti dobře hrajícím domácím přece jen zlepšili hru a hlavně přidali bojovnost. Vedení po brance Honzíka Jiráň jsme neudrželi, když rozhodčí v poslední minutě nařídil dost přísnou penaltu. V posledním zápase proti celkem odevzdanému Hornímu Újezdu stačil průměrný výkon k snadnému vítězství. Podzimní sezonu hodnotíme jako vydařenou. Chtěl bych poděkovat hráčům za dobrý přístup k tréninkům a zápasům a rodičům za podporu.

Fotbalové ozvěny elévů připravil Václav Kovář starší.

Točit s výsledkem je povoleno. Třeba i v posledních čtyřech minutách.
FK SOKOL SEBRANICE - SOKOL POMEZÍ 3 : 2
(1:1)

Hrát proti Limberku (staročeši vědí, že tak se až do roku 1945 Pomezí jmenovalo), to je vždycky "vo hubu". Výsledky bývají velmi těsné, spíše bývali úspěšnější oni, jednou jsme tam výjimečně dostali i "trojku" (3 : 0). Letos v zimě jsme však s nimi na umělce v Ústí vyhráli 5 : 0 a tři body zůstaly u nás doma i teď, v neděli 26. září. Dalo to ale fušku a přiznejme, že výhra se zrodila tak trochu s klikou. Ale na to se nikdo v červnu příštího roku ptát nebude.

Sestava:

Schüch
Klusoň Neumeister Nezbada J. Chadima
Kalánek Opršál J. Horníček Z. Horníček T. Patočka
Červ

Střídali: 31. Klusoň - Karlík, 66. Nezbada - Betlach. Přípraveni J. Patočka, K. Radiměřský, M. Chadima. Rozhodčí Šťouráč ze Slatiňan, asistenti Vaško a Ropek. Branky Karlík 2, Kalánek. Žluté karty 3:4, dorazilo i přes mizerné počasí dobrých 250 diváků, mnozí přijeli z Pomezí. Ti dlouho předlouho živili naději na pěkný večer u nich v hospodě, ale zbyl jen smutek v duši a žal. Tak už to ve fotbale chodí. Stejně jsme na tom byli my před týdnem ve Verměřovicích.

Na terénu po celodenním dešti mokřem, ale překvapivě přijatelném se hrálo od začátku z obou stran trochu opatrně a šanci v první půli mnoho nebylo. Nadějně to vypadalo ve 14. minutě, kdy po úniku zprava centroval při zemi J. Horníček na Červa, ale ten míč minul. V 25. minutě jsme po přímém kopu nepokryli jejich střelce Nespěšného, ten měl dost času na hlavičku, která skončila v síti. 0 : 1! Načež jsme posílili útok Karlíkem, a to bylo dobře. Mezitím ještě po střele z pravého křídla hosté lehce lízli břevno nad Schüchem, ale pět minut před přestávkou jsme po zásluze skóre vyrovnali. Autorem gólu byl právě Karlík, naběhl si chytře na kolmý pas středem a bylo to 1 : 1.

Pět minut po přestávce zachránil situaci J. Horníček, když odhlavičkoval střelu před brankovou čarou do bezpečí. Pak byl chvíli ošetřován brankář hostů Pecina, byl pak už fit, ale na střelu Červa, která šla těsně mimo, by stejně neměl. Hosté se s remízou zjevně nechtěli spokojit, hráli aktivně a v 72. minutě šli znovu do vedení. A znovu také Nespěšným, který patřil k nejlepším mužům v červeném dresu. Tudíž 1 : 2 a nemuseli jsme být ani Cimrmani a pouštět si do kopaček hadičkou vodu, abychom věděli, že nám začíná téct do bot. Zbývalo více než čtvrt hodiny a děly se věci! Teď už jsme měli podstatně víc ze hry, ale dlouho to nevycházelo. Gólman hostů byl v permanenci víc, než by si přál. Kryl dorážku Michala Neumeistra po rohu, zapotil se po dalekonosné střele Z. Horníčka, srazil na roh ránu Karlíka i trestňák J. Horníčka. Běžela už 86. minuta, kdy po akci Opršála obrana hostů pod tlakem trochu zazmatkovala, toho využil Kalánek a prostřelil houštinu těl až do sítě. Vyrovnáno na 2 : 2. A to ještě nebylo všechno, jak se s oblibou praví v kouzelných televizních reklamách. V 90. minutě po načechraném trestném kopu J. Horníčka přišla "trma vrma" před Pecinou, v níž se báječně orientoval Karlík a přetočil konečný výsledek na 3 : 2. Dvouminutové nastavení jsme již přežili bez úhony a lid domácí mohl zajásat. Kdo by to před pěti minutami řekl! Ale hráli jsme nesmírně obětavě, bojovně a naplno až do konce a výsledek se dostavil.

Již toto úterý ve státní svátek 28. září hrajeme od 15 hodin v rámci Dne fotbalu přátelák v Litomyšli s jejich béčkem, další mistrovský zápas čeká v neděli 3. října od 16 hodin na nám dobře známé umělé trávě v Ústí nad Orlicí.

Litomyšlské oslavy pokazilo počasí - a Sebranice
JISKRA LITOMYŠL B - FK SOKOL SEBRANICE
0 : 2 (0:2)

V rámci století fotbalu ve městě se odehrál v úterní svátek 28. září fotbalový den, který zle narušilo deštivé počasí. Domácí týmy byly úspěšné jak v zápasech mládežnických kategorií, tak i v hlavním utkání, kdy Litomyšl A porazila slovenskou Levoču 3 : 0. Ta hraje prý 4. ligu (pak už je asi len okresný prebor). A tak jediným mužstvem, které domácího soupeře porazilo, byly Sebranice. Sestava:

Žižka
J. Chadima Neumeister Nezbada Jireček
Kalánek Opršál Z. Horníček M. Chadima
Karlík Červ

Ve druhé půli střídali J. Horníček a K. Radiměřský, pak ještě několikrát průběžně, "hokejově". Rozhodčí Ropek z Morašic. Na silně podmačeném terénu za stálého deště jsme byli herně viditelně lepší. Prosazovali se do koncovky útočníci i záložníci, na kluzkém terénu to však bylo těžké. Góly padly v rozmezí čtyř minut. V 19. min. po přihrávce Kalánka skóroval Červ, 0 : 1. Stejná dvojice ve 23. min. byla u závěru pohledné akce a tedy opět Jakub Červ uzavřel na 0 : 2. Ve druhé půli už další branka nepadla, byť možnosti byly - například Karlíkovo sólo vychytal na mokru domácí Král nebo zaujala možnost Kalánka, leč doprostřed brány, kde stál gólman. Domácí toho moc neměli, co bylo, s tím si poradili obránci s gólmanem Žižkou, který za nás v Litomyšli chytá vždy - včera už potřetí.

Vyhrát v Litomyšli, byť v zápase jen na 2 x 30 minut, leckoho potěší. Lépe by hra vyzněla za lepšího počasí na lepším terénu hlavního hřiště a z tribuny. Co bylo, to bylo. Teď nás čekají dva mistráky venku, ten první z nich tuto neděli 3. října na umělé trávě v Ústí nad Orlicí, výkop v 16 hodin!!

Byla jediná naděje - na bezbrankovou plichtu. Ta vzala za své v 73. minutě.
JISKRA ÚSTÍ NAD ORLÍCI B - FK SOKOL
SEBRANICE 1 : 0 (0:0)

Na rozlehlém stadionu v Ústí, nikoliv na avizované umělé trávě, jsme v neděli 3. října neuspěli. Zejména v útočné fázi byli naši viditelně neškodní. Hra v poli však jakž takž snesla měřítko a dlouho to vypadalo alespoň na bezbrankový výsledek. Ale také na to, že dá-li některé mužstvo přece jen gól, asi vyhraje. To se také vyplnilo, ale byli to bohužel domácí.

Sestava Sebranice:

Schüch
J. Chadima Neumeister Z. Horníček Kárský
Kalánek J. Horníček Jireček Opršál
Karlík Červ

Změny: 72. Jireček - Nezbada, 77. J. Horníček a Karlík - T. Patočka a Betlach. Rozhodčí Brychta ml. z Kunčiny.

Průběh byl takový - skoro se to bojím napsat - docela nudný. Pětadvacet minut nebylo ani na jedné či na druhé straně cokoliv, co by stálo za zaznamenání. Diváci za Sebranice (co do počtu s ústeckými to bylo tak půl na půl) měli na tomto spartakiádním stadionu z tribuny ke hřišti hrozně daleko a jejich povzbuzování jako by zanikalo. Až v 26. min. po pasu Zdeňka Horníčka měl náznak šance Karlík, ale situaci gólman vyběhnutím zlikvidoval. A v 38. min. útočník domácích pronikl až příliš lehce obranou, ale byl z toho jen roh. Věřte nebo nevěřte, nic víc pozoruhodného se v prvním poločase nepříhodovalo.

Druhá polovina hry žádný větší vzruch kupodivu nepřinesla. Jako kdyby oběma týmům bezgólová remíza docela vyhovovala. Krátce po prvním střídání jsme však inkasovali jediný gól zápasu, který byl rozhodně z kategorie zbytečných. Běžela 73. minuta, do konce zbývala více než čtvrt hodina, takže byl čas ještě něco s tím udělat. Jakýs takýs tlak pak v našem podání zde byl, dobře střílel Opršál (těsně vedle), jinak stále chyběl důraz před brankou soupeře. Ani další hned dvojí střídání naráz víc vzruchu nepřineslo.

Do odkryté obrany se v 87. min. řítí domácí útočník, Schüch si v nouzi musel pomoci faulem a kopala se penalta. Naštěstí domácí exekutor z ní poslal míč vysoko nad břevno a ohrozil stabilitu rozhledny na Andrlově Chlumu. Ve zbývajících minutkách jsme ani pak už přesto nic pořádného nevymysleli a odjezd domů byl bez jakéhokoliv bodového zisku. V Ústí prohra 1 : 0 by neměla být žádnou tragédií, ale způsob, jak k ní došlo, tak trochu zamrzí.

V sobotu jedeme opět ven, do Vysokého Mýta, zase na béčko. I tam se dá uspět, jako se dalo v Ústí, ale bude zapotřebí podstatně méně sterilního fotbalového projevu, jaký jsme předvedli tentokrát.

Hodinu hry nic moc, pak už to byly zase ty staré dobré Sebranice.

SK VYSOKÉ MÝTO B - FK SOKOL SEBRANICE

3 : 3 (2:1)

Za krásného podzimního počasí na ještě krásnějším trávníku jsme do 60. minuty bohužel fotbal příliš krásný rozhodně nehráli. Až od stavu 3 : 1 pro domácí naši borci zabrali a v závěru bylo i na výhru. Sestava:

Schüch

J. Chadima Neumeister Z. Horníček Kárský
Kalánek J. Horníček Nezbeda Opršál T. Patočka
Červ

Střídání jen jedno: 46. Opršál - J. Patočka. Přípraveni Klusoň, M. Chadima, K. Radiměšský. Rozhodčí mladý Čápay z Přelouče, na pomezí Ziegler taky vocamtad' a slečna Nikola Vacková doma z Mejta. Góly Opršál, Červ a Nezbeda.

Už ve 4. minutě jsme dali gól, ale Nikola odmávala Honzovi Horníčkově ofsajd (asi že byl...). Pak zasahoval eskamotérsky jednou rukou Schüch, když zneškodnil nečekanou střelu. Ve 14. minutě minul Kalánek před bránou nadějný centr a o dvě minuty později uhodilo na opačné straně. Do brejku se dostal domácí útočník, Schüch proti němu musel vyběhnout, ale souboj jeden na jednoho náš gólman prohrál a následnou střelou do prázdné brány to bylo 1 : 0. Mýto bylo v té fázi hry útočnější, vřadu jsme se měli co ohánět, zlobil hlavně Chleboun s desítkou na zádech. V 28. minutě jsme měli možnost přímého kopu z nějakých dvaceti metrů a Marek Opršál vymetl levý horní roh brány - vyrovnáno na 1 : 1. Z gólu jsme se však dlouho netěšili. O minutu později také z trestného kopu prošel míč pod Robertovým tělem do sítě, 2 : 1. Vzápětí však náš brankář věc napravil, když chytil právě Chlebounovi sólo. V závěru poločasu se víc nehrálo než hrálo, na stadionu s atletickou dráhou chyběli nějakí sběrači míčů a balón byl každou chvíli doba kdesi daleko v autu.

O přestávce bylo jasné, že nechceme-li dopadnout jako před týdnem v Ústí, musí se hra každopádně zlepšit. Zraněného Opršála musel přitom střídát Honza Patočka. Náznaky onoho zlepšení tady byly, v 52. min. po akci Kalánka střelil těsně nad břevno J. Horníček a začali jsme mít víc ze hry. V 60. min. však domácí zčista jasně nečekaně zvýšili na 3 : 1, ale podobně jako Mýto v první půli jsme kontrovali skoro okamžitě. Jakub Červ vzápětí střelou k tyči překonal Tilla v brance, bylo to 3 : 2 a pak jsme začali konečně hrát svoji hru. Série čtyř rohových kopů v 66. min. ještě nic nepřinesla, zasloužené vyrovnání však na sebe nenechalo dlouho čekat. Běžela 74. minuta, po centru J. Horníčka byl u koncovky agilní Josef Nezbeda a zblízka srovnal na 3 : 3. Poslední čtvrt hodinu už domácí žádnou větší šanci neměli, viditelně se už spokojili s bodem, který museli bránit až do konce přímo udatně. Byli jsme útočnější, zejména když deset minut před závěrem po faulu na unikajícího Červa v gólové šanci viděl domácí obránce červenou kartu. Kalánkovu dobře mířenou střelou z trestného kopu gólman odvrátil na roh, náš tlak poté už další kýženou branku nepřinesl. Bylo fakt na výhru, ale vzhledem k průběhu až do 60. minuty však berme i ten jeden bodík.

Výkon z poslední půlhodiny bude nutno zopakovat v posledních třech kolech - dvakrát doma a jednou venku. Ten nejbližší zápas sehraje před naším publikem tuto sobotu 16. října, kdy už od půl čtvrté hostíme Sloupnici.

Fyzická i vůle by tady byly. Závěry zápasů většinou vycházejí.

FK SOKOL SEBRANICE - SK SLOUPNICE

3 : 0 (0:0)

Většinu utkání rozhodujeme na podzim ve druhém poločase, nezřídka i v samém závěru. V Rychnově, Lanškrouně, Semaníně, zejména v Pomezí (!) i před týdnem v Mýtě. Také teď proti Sloupnici jsme vyhráli celkem jasně až v posledních dvaceti minutách. Sestava:

Schüch

J. Chadima Neumeister Nezbeda Jireček
Kalánek J. Horníček Z. Horníček Opršál
Karlík Červ

Střídál v 73. minutě Červa Betlach, v 83. min. T. Patočka Kalánka, připraveni Klusoň, J. Patočka, K. Radiměšský. Rozhodčí Evžen Horníček z Chocně, diváků méně, než je zvykem, necelé dvě stovky. Góly Karlík 2, Jireček 1.

Za zvuků muziky od kolotoče se začalo docela zostra, už ve 4. minutě střelu Opršála vykopával obránce z prázdné brány. O deset minut později nebyl náš gól uznán pro ofsajd a převaha v poli se začala pozvolna vytrácet. Hosté hráli viditelně na bod, ale nepohrdli by ani třemi. Začali se dostávat do naší poloviny víc, než by bylo zdrávo. Šance však byly výhradně na naší straně. Červ střelou po Kalánkově akci láskyplně pohládl svrchu břevno, vzápětí měl tentýž Jakub smůlu opět při koncovce, když ve výhodné pozici střelil mimo tyče. V 31. min. nevyšla dobře myšlená patička J. Horníčka po Karlíkově akci a ve 34. min. se připomněl rozhodčí, že není na hřišti pro nic za nic. V našem vápně viděl (asi pouze on) faul, ale nařízenou penaltu Robert Schüch vystihl a míč bravurně vyrazil. Deset minut poté byl faulován Kalánek, ale pokutový kop jsme kopali až po konzultaci hlavního s pomezním. Karlík však dopadl stejně jako před chvílí jeho sloupnický kolega a gólman mu střelu také zlikvidoval. Nicméně do přestávky se po střele Opršála síť přece jen zavlnila, bylo to ovšem jen z boku. Takže do půlky celkově nic moc, hubená bezbranková remíza.

Ve druhé části jsme už měli převahu znatelně výraznější, ale gól na sebe nechal dost dlouho čekat. Smolař dne Jakub Červ neproměnil další dvě dobré příležitosti, první z nich hned po přestávce, podruhé v 62. minutě, když opuštěná branka doslova zívala. Inu, není každý den posvícení. Dočkali jsme se konečně o nějakých sedm minut později. Po dobré kombinační akci musel střelcům předvést obránce Tomáš Jireček, jak že se dávají góly, a vedli jsme přece jen 1 : 0.

Soupeř chtěl tím pádem hru otevřít, ale naši byli docela rozjetí a do nějakých šancí Sloupnici nepouštěli. Hru vpředu oživil i střídající Betlach, po Karlíkově přihrávce nezakončil v dobré pozici a J. Horníček pak střelil mimo z úhlu. Svoje sólo vzápětí přetáhl Karlík, ale vynahradil si to v 86. minutě. Ano, Honza Karlík zakončil akci druhým gólem, zvýšil tak na 2 : 0. A do třetice všeho dobrého, v poslední 90. (+1 min. nastaveného času) minutě se Honza Karlík znovu proplížil chybující obranou a střelou z úhlu zakončil na 3 : 0. Pro soupeře ještě klika, že byl vzápětí konec, protože jsme byli v těch chvílích tak říkajíc v laufu.

Zbývají dva zápasy proti "béčkům", v neděli 24. října zajiždíme do České Třebové (15.30 hod.). Konec sezóny pak přijde v sobotu 30. října doma proti Poličce, a to už bude za zimního času, tedy ve 14.30 hodin. Předpokládáme, že v těchto utkáních naši borci zaberou po celých devadesát minut, nikoli jen ve druhých poločasech, jak je poslední dobou zvykem.

Fotbalové ozvěny mužů připravil Zdeněk Vandas.

SMETANŮV DŮM LITOMYŠL

* Čt 25. 11. od 19.30 hod.

Podzemní koncert Dechového orchestru Smetanova domu

Dirigent orchestru pan Jiří Tomášek sestavil většinu programu z děl autorů východočeského kraje. Na programu skladby litomyšlského rodáka pana Jiskry, Františka Uhlíře, Josefa Maršíka a dalších v podání zpěváků L. Hrodkové, E. Vavřkové, J. Sisra a V. Boštika.

* Út 7. 12. od 19.30 hod.

Vánoce s Boni Pueri

Vánoční koncert českého chlapeckého sboru Boni Pueri, sbormistři Pavel Horák a Jakub Martinec. Předprodej vstupenek od 23. 11.

* Út 14. 12. od 19.30 hod.

Dáreček pod stromeček: Olympic 2010

Koncert skupiny Olympic (Petr Janda, Milan Broum, Milan Peroutka, Jiří Valenta). Předprodej vstupenek od 30. 11.

LIDOVÝ DŮM LITOMYŠL

* Ne 7. 11. od 17.00 hod.

Pohoranka

Koncert dechové kapely ze Sebranic, slovem provází Franta Uher z Lanžhota, zpívá: Gabriela Řeháková, Marie Lázníková, Václav Boštík a Radek Klusoň. Vstupné 100 Kč (předpr. v IC).

* Ne 28. 11. od 14.00 do 18.00 hod.

Kateřinské odpolední čaje pro dříve narozené

Hraje Malý taneční orchestr z České Třebové.

* Pá 3. 12. od 20.00 hod.

Věneček Tanečního kurzu pro dospělé

Hraje Combo 2, nejen pro účastníky kurzu, vstupné 150 Kč.

REGIONÁLNÍ MUZEUM LITOMYŠL

* od 27. 11. 2010 do 9. 1. 2011

Výstava: Bible očima světa - Svět očima Bible

Touto výstavou chceme přiblížit historii a obsah jedné z nejčtenějších knih světa – Bible. Výstava netradiční a interaktivní formou ukazuje knihu knih.

* od 4. 12. od 30. 12. 2010

Výstava: Codex Gigas - Dáblova bible v Litomyšli

V litomyšlském muzeu bude představena kniha, která patří k nejčtenějším českým klenotům – Codex gigas neboli Dáblova bible. Jedná se o největší rukopisnou knihu světa. Codex gigas bude možné zhlédnout POUZE při komentovaných prohlídkách. PRO VEŘEJNOST – volně přístupné komentované prohlídky (bez objednání) budou probíhat v rámci otevírací doby muzea v pracovní dny od 9.00, 11.00, 14.00 a 15.00 hodin, o víkendu od 10.00, 11.00, 14.00, 15.00 a 16.00 hodin.

Rezervace prohlídek na čísle: 461 615 287 nebo na email:

info@rml.cz, kmoskova@rml.cz.

* Ne 28. 11.

Adventní vazba

Ukázka výroby a prodej adventních věnců a vánočních vazeb.

KOSTEL POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE V LITOMYŠLI

* Ne 21. 11. od 18.00 hod.

Živé pašije

První litomyšlský muzikál, ve kterém účinkuje bezmála 50 hudebníků (žesťová sekce, smyčcový kvintet, rocková kapela smíšený sbor, sólisté), četný herecký kompars a tanečnice ze ZUŠ.

* Út 14. 12. od 18.30 hod.

Ave Maria

Tradiční slavnostní předvánoční chrámový koncert v ojedinelé dramaturgii. Předprodej v IC Litomyšl (tel. 461 612 161).

POLIČKA - CENTRUM BOHUSLAVA MARTINŮ

od 21.11. 2010 do 9. 1. 2011

POSPĚŠTE K BETLÉMU, K JEŽÍŠKU MALÉMU...

Centrum Bohuslava Martinů ve spolupráci s Betlemáři Polička připravuje pro veřejnost vánoční výstavu betlémů a vánočních tradic. Slavnostní zahájení výstavy se uskuteční v neděli 21. listopadu 2010 ve 14.00 hod. ve výstavních sálech Centra Bohuslava Martinů. Vánočně vás naladí nejen koledy, které zazpívají děti ze Základní umělecké školy Bohuslava Martinů v Poličce, ale také tradiční vánoční čaj, svažené víno a vanilkové cukroví.

TVOŘIVÉ ADVENTNÍ NEDĚLE

* **28. listopadu** se koná první adventní **NEDĚLE PROVONĚNÁ DŘEVEM**, kde můžete přihlížet práci zkušených řezbářů a vidět, jak jim pod rukama ožívají postavy z příběhu o narození Ježíška. Tvořit ale budete také sami, naučíte se pracovat s kukuřičným šustím a pod vedením výtvarnice Terezie Uherkové si vyrobíte ozdoby pro zkrášlení předvánoční domácnosti...

* **5. prosince** se koná druhá adventní **NEDĚLE ROZZÁŘENÁ SVÍCÍ**, kdy si budete moci vyrobit svícen na vánoční stůl a pro své blízké vytvořit novoroční přání nebo jmenovky na vánoční dárky ze škrobových a jinak dekorovaných papírů...

* **12. prosince** se koná třetí adventní **NEDĚLE S VŮNÍ SKOŘICE**. Přijďte se inspirovat a ozdobit si tradiční vánoční perníčky provoněné skořicí, medem, anýzem a badýanem. Inspiraci vám budou zdobené perníčky paní Jany Jonákové. K vidění i vyzkoušení budou také jednoduché ozdoby z patchworku, které vás naučí vyrábět paní Anna Tumová a Hana Punčochářová...

* **19. prosince** se koná čtvrtá adventní **NEDĚLE SVÁTEČNÍ**, která se ponese v duchu krátké říkanky „*Než zazvoní zvoneček, ozdobme si stromeček...*“ Během odpoledne si vyrobíte rozmanité vánoční ozdoby a v závěru společně stráveného odpoledne přistojíme vánoční strom, který bude zdobit výstavu až do konce roku 2010...

Výstava betlémů vám bude otevřena také o vánočních svátcích. Vezměte proto svou rodinu, příbuzné a známé a přijďte se potěšit krásou betlémů a nasát vánoční atmosféru. Dveře Centra Bohuslava Martinů jsou pro vás otevřeny - 24. prosince od 9.00 do 14.00 hod., 25. - 31. prosince od 10.00 do 16.00 hod. 1., 2. a 3. ledna 2011 bude centrum pro veřejnost zavřeno.

Kino Lubná

7. 11. SHREK – ZVONEC A KONEC
21. 11. PREDÁTOŘI
5. 12. PRINC Z PERSIE
19. 12. PŘÍBĚH HRAČEK 3

Začátek v 18. 30 hod.

Inzerce

Kadeřnictví u Vás!

Renata Jílková

znovu zahajuje činnost.

Stříhání, barvení, melírování, trvalá, společenské účesy.

Tel. 777 615 754

Přijedu a ostříhám Vás v pohodlí Vašeho domova.

Sebranické noviny, noviny obce Sebrance u Litomyšle. Vychází 1x měsíčně. Vydává Obecní úřad Sebrance, 569 62, Sebrance u Litomyšle, tel. 461 745 133, obec.sebrance@lit.cz, www.sebrance.cz. Na vydání se podíleli Lenka Karalová, František Kalvoda, Hana Dvořáková, Radka Kučerová. Grafická úprava: Radka Kučerová. Podepsané příspěvky vyjadřují názory dopisovatelů a nemusí být vždy totožné s názory redakce. Povoleno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 12052. Náklad 350 výtisků. Bezplatné. Neprošlo redakční jazykovou úpravou. **Uzávěrka příštího čísla 20. 11. 2010, vydání 5. 12. 2010.**